

Ecce Homo!

Misionara

mă tulbură lumina
când îmi vorbește
cataracta din ochiul nopții lăcrimează
... durerile îmi trec peste piept
traversându-mă/drum cotit
căruia nu i-am putut aparține
pe deplin niciodată.

(singurătatea nu a fost mai sălbatică decât albastrul florilor de câmp)

-pas peste pas-
-umbră peste a mea scobire în umbră-
lumina îmi tot zâmbește
în filele îngălbenite
ale cărților uitate.

.....

(ecce homo)
privește,
trage zăvorul,
lacătul scrâșnește
îmbrățișându-mi lanțul.

-dormi, prietene?
ochii pustiului
n-or să-ți mai fure
nicicând
frânturile din vise.